

§ 43.

Ved selve Forretningen skulle Synsmændene, efter paa Aastedet nøie at have undersøgt Forholdene, samt efter at alle Vedkommende have havt Leilighed til at fremsætte deres Paastande eller Indsigelser, bestræbe sig for at tilvejebringe Forlig om en hensigtsmæssig Ordning af Forholdet. Opnaaets Forlig, indføres dette udførligt i Protokollen og underskrives af alle Vedkommende.

Foraaaviddt Forlig ikke opnaaets, optages Sagen til Kjendelse af Synsmændene. Kjendelsen affiges inden Forløbet af 3 Dage og indføres, ledsaget af en Begrundelse, i Protokollen, hvor den underskrives af Synsmændene.

Ved Sagens Optagelse tilkjendegives det de tilstedeværende Parter, naar og hvor Kjendelsen vil blive affagt.

Kjendelsen affiges efter Stemmeafstemning; ere alle Synsmænd af forskjellig Mening, bliver Formandens Stemme afgjørende.

Ved Slutningen af hvert Møde underskrives Protokollen af Synsmændene.

I de i Slutningen af § 42 omhandlede Tilfælde benyttes Protokollen for en af de paagjældende Kommuner, og i de øvrige Kommuners Protokoller tilføres en Bemærkning om, til hvilken Protokol Sagen er behandlet.

§ 44.

Hvad enten Sagen afgjøres ved Forlig eller Kjendelse, bør der navnlig træffes Bestemmelse om, hvor bredt og hvor dybt Vandløbet bør være, om Stenkister, Broer eller Sluser bør om sættes eller udvides, om Flodemaal for de ved Vandløbet beliggende Vandværker, om hvorledes der skal forholdes med den opfaste Jord, om den skal bortføres, eller hvor langt den i ethvert Fald bør fjernes fra Kanten af Vandløbet, om der findes Sten, Trærødder eller andre Vandets Flugt hindrende Gjenstande, der bør borttages, af hvem og inden hvilken Tid de foreskrevne Arbejder skulle udføres, hvorledes den fremtidige Vedligeholdelse af Vandløbet vil være at fordele mellem de tilstødende Jordbrugere, samt endelig hvem der skal udrede Omkostningerne ved selve den afholdte Forretning.

Saafermt et Vandløb danner saadanne Bugter, som ere til Hinder for Vandets Løb, bør Synsmændene søge at formaa de Vedkommende til at rette slige Bugter; men en saadan Forandring af Vandløbets Retning kan ikke paabjydes af Synsmændene, jfr. derimod § 61.

§ 45.

Ved de i den foregaaende Paragraf omhandlede Afgjørelser have Synsmændene at iagttage følgende almindelige Regler:

1) Om Bredden af Vandløbet saavel foroven som i Bunden træffes Bestemmelse. Bredden foroven afhænger af Bundbredden, Dybden og det nødvendige Anlæg for Sideskræningerne. I fast Tørvejord anvendes fra $\frac{1}{2}$ til $\frac{3}{4}$ Anlæg, i almindelig fast Jord fuldt Anlæg og i løs Sandjord fra $1\frac{1}{2}$ til dobbelt Anlæg. Derved vil for hver Alens Dybde Bredden foroven blive henholdsvis i fast Tørvejord 1 til $1\frac{1}{2}$ Alen, i almindelig fast Jord 2 Alen og i løs Sandjord 3 til 4 Alen større end Bundbredden.

2) Vandløbets Dybde bør være en saadan, at det er i Stand til under almindelige Forhold at bortføre det Vand, som ellers vil være til Skade for de tilstødende Egenomme.

3) Broer, Stenkister og Sluser maa have en saadan Vidde, at Vandet til enhver Tid kan strømme igjennem, uden at der fremkaldes skadelig Opstuvning.

4) Ved Bestemmelsen af Flodemaal forholdes overensstemmende med Reglen i § 15, 4de Stykke.